

Almanya'da bugün Avrupa Parlamentosu seçimi var, her seçimde olduğu gibi oy kullanacağım ve ilk kez Sol Parti'ye oy vermeyeceğim. Nedeni ise Avrupa politikasının boş olmasıdır.

Nasıl yapacağın konusunda herhangi bir fikrin bulunmuyorsa, konuşmak ve taleplerde bulunmak kolaydır.

Avrupa çapında asgari ücretten söz ediliyor ama Avrupa Sendikalar Birliği bile bu konuda sesini çıkarmazken, bu talep nasıl hayata geçirilecektir, belli değildir.

Farklı Avrupa ülkelerinde yapılan "Sizin için en önemli konu nedir?" soruşturmasına göre cevap Almanya'da çevre sorunları iken, diğer ülkelerde göç ön plana çıkıyor. Burada öncelikle dışarıdan göç kastediliyor olsa gerektir çünkü Avrupa ülkeleri arasında göç durmaksızın sürüyor. İç göçü özellikle çeken ülke de Almanya...

Dış göç konusunda getirilen "çözüm" ise, çözüm değildir: açık sınırlar. Macaristan, Çek Cumhuriyeti, Slovakya ve Polonya gibi ülkelerin dışarıdan gelen göçmenlerin Avrupa ülkeleri arasında paylaşımı konusunda Avrupa Birliği organlarıncı alınan kararları dinlemediği ve bu eğilimin yaygınlaşmaya yöneldiği bir ortamda, bu talebin uygulanma şansı yoktur. Laftan ileriye gitmeyeceğini biliyorum ama biraz uygulanabilir olsaydı hemen ters tepecekti.

Politika olanakları zorlayarak yapılabilecek olanı yapabilmektir, görünürde radikal boş laflar söylemek değildir.

"Silah ihracatının durdurulması" başka bir boş laftır.

Silah ihracatı konusunda Avrupa ülkeleri bu konudaki büyükler yanında küçük kalıyorlar. Bunlar

ABD ve Rusya Federasyonu'dur. Diyelim ki Avrupa'dan bazı ülkeler silah ihracatını durdurdu, bu iki büyük açığı hemen kapatacaktır.

Daha da önemlisi, geçmişte silah ihracatının azaltılması ve giderek ortadan kaldırılmasını savunanlar, şu planı da ortaya koyarlardı: silah ihracatı Almanya ve Fransa ekonomisi içinde önem taşıyorsa, buradaki üretim kapasitesi, bu sanayilerde ve ilgili yan sanayilerde çalışan işçiler başka alanlara nasıl kaydırılabilir?

Uygulanabilir böyle bir plan ortaya koymadan "silah ihracatı yasaklansın" talebi, radikal görünen ama uygulanması mümkün olmayan boş bir taleptir.

Silah sanayisiyle ilgili üretim birimlerinde üretim yapan işçiler ve teknik elemanlar bile bu plana karşı çıkar.

Eskiden bu taleple birlikte alternatif plan da ortaya konurdu, şimdi radikal talepte bulunmak politika yapmak sanılıyor.

Avrupa Birliği dışarıdan gelen göçü durduramasa bile azaltmak için bazı ülkelerle ikili anlaşmalar yaptı ve onlara göçü tutmaları karşılığında ekonomik destek sunuyor. Bu ülkeler İtalya, Yunanistan, Türkiye'dir ve yakında bazı Kuzey Afrika ülkeleri de bu listeye katılacaktır. Gelen insanlar bu ülkelerde kalmak istemiyorlar ama sınırlar kapalı olduğu için çıkamıyorlar.

Geçenlerde "Avrupa yolu açıldı" gibi gerçek dışı bir sözün yayılması üzerine Yunanistan'daki göçmenlerin bir bölümü yürüyerek diğer Avrupa ülkelerine ulaşmak için sınır kapısına yığılmıştı.

Bırakın orta ve Kuzey Avrupa ülkelerini, dışarıdan gelen göçmenleri tutmakla yükümlü Türkiye ve Yunanistan gibi ülkelerde de bu insanlara karşı ırkçılık yükseliyor.

Faşist partiler de bundan yararlanıyor, burası açık ama konuyu esas olarak ekonomik temelde görmek yanlış olur.

Macaristan ve Polonya az sayıda göçmeni bile almayı reddediyorsa ve bu eğilim de kitleden destek buluyorsa, başka faktörler belirleyicidir.

Çek Cumhuriyeti ve Slovakya da bu iki ülkeye katılarak “Göçmenleri üzerimize düşen sayıda almaya hazırız ama Müslüman olmamaları şartıyla...” belirlemesi yaptılar.

Suriye, Irak, Afganistan ve diğer ülkelerden gelen göçmenlerin büyük çoğunluğu da Müslüman... Dolayısıyla bu belirleme, “Göçmen almayız” demekle özdeştir.

Yeni gelenlerle yerleşik olanların hayat tarzları uymuyor ve bu uyumsuzluk görülebilecek kadar açık olarak ortada duruyor.

Avusturya, 14 yaş altındaki kızların türban takmasını yasakladı.

Almanya'da da bu konuda tartışmalar bulunmakla birlikte yaklaşım karışmamak yönündedir ama çok sayıda insan küçük kızların örtünmesinden rahatsız oluyor. Büyüklere bir şey diyen yok ama küçük kızların “kendi isteğiyle” örtündüğünü kimseye anlatamazsınız.

Kadınlara yönelik tutum ciddi bir sorundur. Müslümanlıkta kadın geri plandaki cinstir ve bu durum uygulamada değişik şekillerde kendisini gösterir. Avrupa ülkelerinde kadınların eşitlik amaçlarına tümüyle eriştiği savunulamaz ama sadece yasalardaki değil pratikteki hakları da özellikle yeni gelen Müslüman kadınlarla karşılaştırılmayacak kadar fazladır.

Avrupalı kadınların yeni göçmen kadınların durumundan ciddi şekilde rahatsız olmalarını anlamak gerekir.

Bu konularda epeyce daha uzun yazılabilir ama belirleyici olan şudur: yapılabilecek alternatifleri belirtip ve bunları yapmaya girişmeden radikal gibi görünen taleplerde bulunmak politika

yapmak değildir.

Kısaca boş konuşmak demek gerekir.